

SCÉNÁŘ

Niky: Ivanka Ondráčková se narodila 6. 6. 1948 v Třebíči. Do 18 let bydlela se svými rodiči v Okříškách. Poté bydlela v Jihlavě, kde studovala Středně všeobecně vzdělávací školu. (9 vteřin)

Vendy: Paní Ondráčková ve 20 letech v Jihlavě zažila operaci "Dunaj", jinak řečeno vpád vojsk Varšavské smlouvy do Československa. (5 vteřin)

2:48 - 3:35 Tam jsem také zažila vpád Varšavské smlouvy v roce 1968, což pro mě byl veliký šok v mém věku, protože vždycky se upínaly naše zraky a všechno se pořád realizovalo podle bývalého SSSR. To byl šok nejenom pro mě, ale vlastně pro celý náš národ, protože ze dne na den 21. srpna 1968 nás ze všech stran napadly vojska Varšavské smlouvy. (47 vteřin)

Přidat zvuk střelby tanku(3vtr)

Distant Tank Shots.flac

Renata: Máte na vpád vojsk jen špatné vzpomínky? (4 vteřiny)

3:51-3:54 "Mám z toho i úsměvné vzpomínky" (5vteřin)

Vendy: Můžete nám přiblížit nějakou situaci, na kterou vzpomínáte s úsměvem? (4 vteřiny)

4:30- 4:50 " Lidé to bojkotovali tím, že obraceli v místech směrovky na určitá místa a oni se chudáci prostě nebyli schopni podle map nikam dostat."

Zvuk vojenské chůze

marching-loop.aif 4vteřiny

Renata: Stalo se, že se vojáci ztratili a nevěděli kudy pokračovat? (4 vteřiny)

5:35 - 5:38 "jeden tank za druhým, to bylo velké rozruch." (4 vteřiny)

5:52 - 6:04 - Nemohli se nějak otočit, to byli úzké ulice, a s tankem, kterej teda má tu hlaveň velikou, tak se vlastně oni ani nemohli pořádně otočit. (12 vteřin)

Niki: Jak jste se vy a vaše rodina cítily, když byli vojáci blízko? (5 vteřin)

6:12 - 6:18 Měli jsme strach, že nám tou hlavní vytlučou okna. (6vteřin)

Niki: Paní Ondráčková vzpomínala na nepříjemný incident, kdy ruská vojska s tanky zajela omylem do jejich slepé ulice, kde bydleli. (5 vteřin)

Renata: Vojsko se samozřejmě s tankem muselo otočit a při otáčení hlavně tanku málem urazili roh jejich domu. V ten moment leželi všichni čtyři na zemi a báli se, že začnou střílet, venku všichni křičeli, bylo to děsivé. (10 vteřin)

Vendy: Jaký byl život v následujících letech po okupaci? (2 vteřiny)

13:19 - 13:32 "čím to bylo delší dobu, tak tím víc jsme si všichni přáli, aby to skončilo, aby od nás odešli, ale...nakonec to v podstatě trvalo až do roku 1989" (14 vteřin)

Niki: Jaký byl váš největší strach v té době? (2vteřiny)

(2pt.)3:06–3:15 „člověk se bojí něčeho, když nevíš, neznáš budoucnost, nevíš co se bude odehrávat“ (9 vteřin)

(2pt.)3:28-3:33 Já se bojím, když oni jsou v současné době tak blízko, v Ukrajině. (7vteřin)

Renata: Vzhledem k válce na Ukrajině, která trvá již tři roky, má paní Ondráčková strach, že se Rusové dostanou na území České republiky přes Ukrajinu. (8 vteřin.)

Interlude OR_18v-

(pisnicka(viola.))